

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115200005
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5115200005.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: Komerční banka a.s., so sídlom Na Příkopě 33/969, Praha 1, Česká republika, IČO: 45 317 054, právne zastúpený: JUDr. Jiřím Vlasákom, usadeným euroadvokátom, so sídlom Laurinská 18, Bratislava, proti odporcovi: I. R., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX/X, M., o zaplatenie 6.005,34 CZK s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 6.005,34 CZK do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 55,92 eur a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 27.11.2014 doručeným súdu dňa 2.1.2015 domáhal voči odporcovi zaplatenia 6.005,34 CZK spolu a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 29.05.2009 uzavrel žalobca so žalovaným Zmluvu o zriadení a vedení bežného účtu, ktorá bola evidovaná pod číslom účtu 43-4874360267/0100, pričom neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky. Ďalej dňa 19.06.2009 žalovaný uzavrel s žalobcom Dodatok k zmluve o zriadení a vedení Ideál konta. Na základe Zmluvy viedol žalobca žalovanému bežný účet v zmysle ustanovení § 708 a nasl. zákona č. 513/1991 Sb., Obchodní zákonník, v znení neskorších predpisov. Právne vzťahy účastníkov zo Zmluvy sa spravujú právnym poriadkom Českej republiky na základe ich dohody obsiahnutej v článku 33 bod 1. VOP.

Žalovaný prečerpал prostriedky na účte do nepovoleného debetu, ktorý riadne neuhradil, napriek výzve žalobcu. Žalobca preto v súlade s čl. IX. bod 2. VOP v spojení s čl. XI. bod 2. VOP odstúpil od Zmluvy a účet zrušil. Žalobca zároveň v súlade s čl. XI. bod 4. VOP vyrovnal debetný zostatok žalovaného a dlžnú čiastku naďalej vedie na zvláštnom účte pohľadávok. Uviedol, že prostriedky na účte odpisoval do nepovoleného debetu v súlade s čl. XII. bod 9. písm. i) VOP a čl. XII. bod 10 VOP. Podľa nich je žalobca oprávnený odpísať z prostriedkov na účte svoje splatné pohľadávky, a to i v prípade, že na účte vznikne debetný zostatok. V záujme mimosúdneho riešenia veci vyzval žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, žalovaného k úhrade dlžnej čiastky listom zo dňa 01.10.2014. Žalovaný ani po tejto výzve svoju povinnosť nesplnil a dlžná čiastka nebola k dátumu tohto podania uhradená. Ku dňu 27.11.2014 činila dlžná čiastka 6 005,34 Kč.

Ďalším podaním uviedol, že v súlade s čl. IX. bod 2. Všeobecných obchodných podmienok v spojení s čl. XI. bod 2. VOP odstúpil od Zmluvy o zriadení a vedení bežného účtu, ktorá bola evidovaná pod

číslo účtu 43-4874360267/0100 a účet zrušil. Žalobca zároveň v súlade s čl. XI. bod 4. VOP vyrovnal debetný zostatok žalovaného a dlžnú čiastku naďalej vedie na zvláštnom účte pohľadávok. Žalobca úroky nepožaduje, čo nakoniec vyplýva už zo žalobného návrhu podaného dňa 27.11.2014.

Vo veci vydal súd dňa 4.3.2015 platobný rozkaz č.k. 14C/1/2015-25, ktorý sa súdu nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporcu a preto uznesením zo dňa 25.5.2015 platobný rozkaz z dôvodu nesplnenia procesnoprávných podmienok podľa § 173 ods. 1 O.s.p. zrušil a vo veci nariadil pojednávanie.

Na pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ, ktorý neúčast' ospravedlnil a žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti, nedostavil sa ani odporca, ktorý mal doručenie predvolania vykázané náhradným spôsobom uložením zásielky v zmysle uznesenia 14C/1/2015-48, preto súd vec prejednal podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov. Podľa výpisu z OR vedeného Mestský súdom v Prahe navrhovateľ je zapísaný v obchodnom registri ako akciová spoločnosť s predmetom podnikania banka i bankovníctvo. Súd zistil, že medzi navrhovateľom a odporcom bola dňa 29.5.2009 uzavretá zmluva o zriadení a vedení bežného účtu v českých korunách, ideál konto pre klienta pre účet č. 43-4874360267/0100 s poskytnutím služieb perfekt konto, platobná karta - moja banka. Dňa 23.7.2010 došlo k zmene zmluvy so zriadením bežného účtu v mene CZK Perfekt konto so zhodným číslom účtu.

Z dodatku k zmluve o zriadení a vedení ideál konta súd zistil, že dňa 19.6.2009 bol medzi účastníkmi uzavretý dodatok na základe ktorého bol k bežnému účtu povolený debet štart na účtu vo výške 7.000 Kč za podmienok stanovených v dodatkoch a to lehotu po ktorú bolo povolené čerpať prostriedky s povolením debet štart a lehota v ktorej je povinný klient vyrovnáť čerpaný debet a lehota pre opätovné čerpanie debetu bola dohodnutá vo výške 30 dní. Zároveň boli dohodnuté poplatky za uzavretie dodatku ako aj o tom, že klient, odporca bude platiť banke cenu za rezerváciu zdrojov z neprečerpaného povoleného nezaisteného debetu a skutočne čerpaným povoleným debetom. Rovnako tento dodatok bol zmenený dodatkom zo dňa 23.7.2010 so stanovením rovnakých služieb poskytnutia debetu štart na účet pri zmenenom konte na služby perfekt.

Súd ďalej zistil, že odporca bol listom zo dňa 30.4.2014 vyzvaný na vyrovnanie debetu vo výške 5.215,68 CZK a upozornený na plnenie povinnosti. Následne listom zo dňa 4.6.2014 navrhovateľ odstúpil od zmluvy a listom zo dňa 24.6.2014 oznámil odporcovi zrušenie účtu pri konečnom zostatku mínus 6.005,34 CZK k 20.6.2014.

Súd z oboznámených výpisov z účtu odporcu č. 43-4874360267/0100 za obdobie od 21.3.2014 do 19.6.2014 zistil, že po vykonaní zúčtovaní jednotlivých položiek bola dňa 19.6.2014 vykonaná bankou platba v prospech účtu odporcu s označením č. 51-7290921167/0100 vo výške 6.005,34 CZK.

Konanie je poznačené cudzím prvkom. Podľa základných zásad konania s medzinárodným prvkom je mieste príslušný súd podľa sídla odporcu a teda tým je daná základná právomoc súdov Slovenskej republiky.

Právne vzťahy účastníkov sa podľa § 4 ako aj dohodu podľa § 9 zák. č. 97/1963 Zb. spravujú právnym poriadkom Českej republiky.

Podľa § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka platného v Českej republike ve vzťahoch podle § 261 nebo podřízených obchodnímu zákoníku dohodou podle odstavce 1 se použijí, nevylývá-li z tohoto zákona nebo ze zvláštních právních předpisů něco jiného, ustanovení této části na obě strany; ustanovení občanského zákoníku nebo zvláštních právních předpisů o spotřebitelských smlouvách, adhezních smlouvách, zneužívajících klauzulích a jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je však třeba použít vždy, je-li to ve prospěch smluvní strany, která není podnikatelem. Smluvní strana, která není podnikatelem, nese odpovědnost za porušení povinností z těchto vztahů podle občanského zákoníku a na její společné závazky se použijí ustanovení občanského zákoníku.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že podľa § 262 ods. 4 Obch. zák. vo svojej podobe rozširuje absolútnu použiteľnosť občianskeho zákonníka na právne pomery „nepodnikateľov“ najmä ak sa jedná o zodpovednosť, spoločné záväzky, aplikačnú prednosť občianskeho zákonníka a ďalších predpisov, osobitne v prípade ochrany spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného na území ČR v rozhodnej dobe, spotrebiteľskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa § 708 ods. 1/ a 2/ Obchodního zákonníku smlouvou o běžném účtu se zavazuje banka zřídit od určité doby v určité měně účet pro jeho majitele, přijímat na zřízený účet vklady a platby a uskutečňovat z něho výplaty a platby. Smlouva o běžném účtu vyžaduje písemnou formu.

Podľa § 711 Obch. zák. smlouva o běžném účtu může stanovit, že banka provede do určité částky příkazy k platbám, i když k tomu není dostatek peněžních prostředků na účtu. Nejsou-li práva a povinnosti stran při poskytnutí těchto peněžních prostředků sjednány ve smlouvě o běžném účtu, řídí se úpravou smlouvy o úvěru (§ 497 a násl.).

Nakoľko sa v prejednávanej veci jedná o vzťah medzi bankou a spotrebiteľom a teda o spotrebiteľský úver a vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, súd preskúmal právne úkony medzi účastníkmi za účelom zistenia neprímeraných zmluvných podmienok, avšak nezistil, že by uzavreté zmluvy obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky.

Právny vzťah medzi poskytovateľom finančných prostriedkov ako veriteľom a spotrebiteľom ako dlžníkom podlieha osobitnej právnej úprave. Jednoznačne možno ustáliť, že v konaní bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa ust. § 51a Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase vzniku právneho úkonu v Českej republike. V tomto prípade však tento vzťah bol osobitne upravený zákonom č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru. Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné považovať za vzťah zo spotrebiteľských zmlúv aj v súlade s konštantnou judikatúrou ESD (Océano Grupo Editorial SA - C-240/98, Cofidis - C 473/00, Faccini Dori C-91/92, Von Colson and Kamann C - 14/83 a iné) a eurokomfortným výkladom smerníc Európskej únie č. 87/102/EHS do platnosti smernice č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere).

Súd mal zo zmluvy o bežnom účte a dodatku, ktorým bol povolený debetný stav na účte preukázané uzavretie právneho - záväzkového vzťahu. Poskytnutie prostriedkov vrátane čerpania odporcom mal súd preukázané výpisom z účtu, kde celkovú pohľadávku dlžnej istiny, úrokov a poplatkov zistil ku dňu odstúpenia vo výške 6.005,34 eur. Odporca nepreukázal úhradu svojho záväzku vo väčšom rozsahu ako to vyplývalo zo žaloby a z listinných dôkazov, ani nepreukázal zánik nároku z iného dôvodu. Súd vzhľadom na uvedené považoval nárok navrhovateľa na vrátenie istiny (akumulovanej istiny - zostatku na účte) za preukázaný a dôvodný. Rovnako súd považoval za dôvodné a preukázané aj právo veriteľa odstúpiť od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka.

V zmysle uvedeného súd preto návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. pričom úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku podľa pol. č. 1 zák. č. 71/1992 Zb. vo výške 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony podľa § 13a ods. 1 písm. a/ a § 13a ods. 1 písm. b/ podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. vykonané v roku 2014 vo výške úkonu 19,92 eur + paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 8,04 eur, spolu 55,92 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolaie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).